

El Conte Exquisit. Activitat del
Punt Òmnia Bon Pastor de Figueres

Il·lusió de Viure

El Conte de la Fina

Escrit per:

Ascensió Jiménez
M.Carme Juanola
Carmen Torres

Montserrat Nogué
Rosa Hereu
Teresa García
Mònica Bertran

Il·lustracions

Ascensió Jiménez

m. Carme Juanola

Carmen Torres

Montserrat Nogué

Rosa Maria Hereu

Teresa García

Maquetació Impress

Carmen Torres i Mònica Bertran

Bon dia! I bona primavera!

Em dic Fina. Tinc cent tres anys i, en fa dotze que em miro la vida des dels finestrals de la residència on visc.

Aquest matí, mentre esmorzava i contemplava l'esclat de la primavera del jardí, he vist a una nena petita, d'uns 5 o 6 anys que, tot saltant i cantant, recollia floretes.

De fet, ja fa uns dies que la veig. Cada dia a la mateixa hora.

Ascensió Jiménez

Montserrat Noguè

Tot d'una, aquest matí, la nena s'ha quedat aturada en veure una floreta amb uns pètals molt bonics però, que tenien quelcom d'estrany. De cop he sentit que cridava:

- *No, no són pètals! Són les ales d'una papallona!*

- *Bon dia, papallona! I bona primavera!* - Ha exclamat la nena en veure com movia les ales plenes de colors màgics.

- *Bon dia Margarida!* -Li ha contestat la papallona.

I tot seguit ha volat de flor en flor aletejant les seves ales de colors, increïblement belles i lluminoses.

M. Carme Juanola

- Has vist les meves filles per aquí? - ha preguntat la papallona amb la veu mig trencada .
  - Un nen les ha caçat per a fer una col·lecció. Les té tancades en una capsa. - Ha contestat la Margarida, en to de preocupació.
- La papallona trista i afligida, sense dir res més, ha marxat plorant.

Rosa Maria Hereu

- «No puc comprendre que hi hagi nens tan cruels que priven de llibertat a aquestes belles criatures. Que no sàpiguen com passar el temps no vol dir que ho hàgim de pagar la resta». - He pensat mentre feia l'últim glop de llet i contemplava a la Margarida asseguda en un racó del jardí tota trista i preocupada.

A poc a poc, pas a pas, m'he acostat i li he dit:
- *Bon dia, Margarida, saps que m'ha explicat fa una estona una cuca de llum abans d'anar a dormir?*

La Margarida m'ha mirat de reüll i ha tornat a inclinar el cap.

He continuat el relat:

- ... *M'ha explicat que, una amiga d'una amiga seva, ha vist com un nen tancava tres petites papallones dins d'una capsa amb foradets ...*

Quan ha sentit això, la Margarida ha aixecat el cap posant els ulls grans com a plats.

M. Carme Juanola

Montserrat Nogué

- ... *Diu que va sentir com una d'elles deia enmig dels plors de totes tres:*
- *Com ens ho farem ara, si no podem sortir d'aquesta capsa? Mentre mirava per un dels foradets com la claror del sol il·luminava tota l'habitació.*
- *I què ha passat? Què ha fet la cuca? I com podem avisar a la papallona per explicar-li el que ha passat? I... - Ha cridat entre plors la Margarida!*

Carmen Torres

... La cuca de llum - he seguit relatant - quan ha vist el que passava, ha avisat a totes les seves amigues les cuques, les abelles, les mosques i mosquits, les marietes, les formigues... i en un tres i no res, han rosegat la capsa i han alliberat a les tres petites papallones que, agraïdes, han volat per trobar-se amb la seva mare.
- Que bé!! - Ha cridat la Margarida, tot fent un bot d'alegria!!!

Teresa García

- ... Quan han estat totes reunides sobre uns tests de margarides i roses, la papallona mare ha contemplat silenciosa i entenedrida els moviments i vols de les seves tres filletes...

- Quina meravella la naturalesa!!! L'hem de cuidar i moooolt!...- Ha dit la Margarida tota emocionada i plena d'alegria.

- Quina il·lusió que tot hagi acabat bé!! -

I després d'un petit silenci ha afegit:

- I quina serà la propera sorpresa?

Tan aviat com la Margarida ha dit això, un colom, que es passejava per la barana del jardí, se li ha acostat i li ha preguntat de mala manera:

- No tindràs unes engrunes de pa per aquí?

La Margarida m'ha mirat interrogativa i, remouent per les butxaques he trobat una de les galetes de l'esmorzar. La Margarida l'ha esmicolat i la hi ha anat donant a poc a poc.

M.Carme Juanola

Mentre compartien amb il·lusió la galeta, la Margarida ens ha explicat, al colom i a mi:

- *Sabeu, quan arriba la primavera m'agrada molt passejar pel camp amb la Pruna, la meva gosseta, amb els camps plens de flors, la caloreta i el dia, que és més llarg. M'agrada fer excursions a la muntanya per a gaudir dels arbres, les plantes i respirar una mica d'aire pur...* - mentre l'escoltàvem, el colom continuava menjant les engrunes que li oferia amb la mà estesa.

- *...I m'agraden els rius, i els conillets, i tots els animalons i visitar granges i l'arc de Sant Martí i...*

Mentre la Margarida afegia «m'agrades» a la seva llista, he pensat:

- *«Quina meravella poder tenir aquesta companyia cada dia!!»*

- *...I els ocells encara m'agraden més. No, no, no la mar m'agrada més!!! No, no, no, les granotes més, No, no, no els cavalls molt més ...i ... i ...*

Ascensión Jiménez

- Fina. Fina. Fina. Que t'has adormit?- m'ha preguntat la Pilar, l'auxiliar de geriatria que em cuida cada dia.

Ascensión Jiménez

Dediquem aquest conte a totes les persones grans que viuen en residències i a totes les persones que les cuiden amb tendresa, professionalitat i, massa sovint, en condicions laborals de precarietat.

#Omniaacasa